

da jeg hører til dette Mindretal, skal jeg strax begrunde, hvorfor man har ment, at en saadan Indstilling bør gjøres. Den 24de Juni 1880 blev der her i Thinget stillet en Forspørgsel til Finantsministeren om, hvorvidt han maatte være villig til at skaffe Oplysninger om Mærkerne til Drifkældigheden i Danmark, om dens Udbredelse og Følger. Et saadant Arbejde lovede Finantsministeren at lade statistisk Bureau sætte i Værk. Det er ogsaa blevet iværksat, og saa vidt jeg skjønner, har statistisk Bureau indlagt sig den Fortjeneste at klare paa en temmelig udsørgelig Maade de forskjellige Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med denne Sag. Jeg har meget godt lagt Mærke til, at det statistiske Bureau selv siger, at det ikke indestaar for alle Entelthederne, fordi det i mange Henseender er mangelfulde Oplysninger, det har faaet fra de Autoriteter og Kommuner, det har henvendt sig til, saa at det er en Selvsøge, at Oplysningerne maa benyttes med en vis Kritik og Varsomhed; men i det store Hele tør man vel nok sige, at Oplysningerne give et rigtigt Billede af Tilstanden. Man tør vel ogsaa antage, at Undersøgelserne som altid fra det statistiske Bureaus Side ere foretagne upartisk, saa meget mere som den ærede Chef for Bureauet vel næppe er nogen Ven af Totalafholdenhed. (Munterhed). Ja, man kan jo ikke nægte, at naar man nærer stærk Varme for en Ting, kan det paavirke Ens Synsmaade noget, ogsaa naar man foretager Undersøgelser. Dette Skridt i 1880 var altsaa det første Skridt, der blev gjort her i Thinget i denne Sag. Forspørgslen blev stillet af Mand, der nærmest stillede sig paa den Maade, at Totalafholdenhed var en Sag, som burde støttes. Endelig blev der i Fjor af et Mindretal af Finantsudvalget foreslaaet at henvise et Andragende om samme Sag til Indenrigsministeren. Den daværende Indenrigsminister udtalte sig med en vis Kulde derimod, men ikke desto mindre, og uagtet Indstillingen kun var gjort af 2 af Finantsudvalgets Medlemmer, nemlig det daværende Medlem for Odder, Winther, og mig, naaede Indstillingen at faae 31 Stemmer for sig og kun 34 imod sig. Det er derfor naturligt, at man ønsker at faae denne Sag frem igjen til ny Afstemning, og for saa vidt Afstemningen maatte føre med sig, at Andragendet henvises til Ministeren, selvsørgelig at faae en Bevilling paa Finantsloven til at fremme det Formaal, som Totalafholdsforeningen har sat sig. Jeg skal her meget lidt, eller jeg kan gjerne sige, slet ikke komme ind paa Mærkerne til Drifkældigheden og dens Udbredelse. Derimod

skal jeg give et Par Oplysninger, væsentlig hentede fra det Materialer, som det statistiske Bureau har leveret os, om Drifkældighedens Udbredelse. Her er en Oplysning, som vistnok i det Store og Hele er rigtig, nemlig at Drifkældigheden er større i Danmark end i de Lande, med hvilke man har foretaget Sammenligning, og jeg tør vel antage, at det er de Lande, om hvilke man har ment, at en Sammenligning overhovedet med Nytte kunde foretages med dem. Det er Norge, Sverige og Tydskland. Det oplyses, at for hver Mand over 20 Aar bruges der i Danmark 67 Litre Brændevin, i Norge 21, i Sverige 42 og i Tydskland 39. Det vil altsaa ses, at vi staa 3—4 Gange saa høit som Norge og betydelig høiere end baade Sverige og Tydskland. Overfor Tydskland staaer Danmark næsten som 2—1. Det oplyses endvidere i de samme Meddelelser, at Drifkældigheden ikke er aftagen i de senere Aar, thi vel er Brændevinsdriften ikke syn-derlig stegen i disse Aar, men derimod er Forbruget af bairisk Øl tiltaget i en ganske betydelig Grad. Jeg skal ikke her komme ind paa den Strid, der er bleven ført om, hvorvidt bairisk Øl er nyttigt eller ikke; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa den Kjendsgjerning, at jeg endnu kun har set een Væge, som endda ikke hører til de betydelige, tage bairisk Øl i Forvar, medens alle Væger af nogen Betydning ere optraadte derimod. Vel veed jeg, at selve Hovedfabrikanten af bairisk Øl er en ivrig Forvarer deraf, men det kan maaske ligge noget i Sagens Natur. Jeg skal dernæst henvise til de ærede Medlemmers egen Erfaring. De fleste ærede Medlemmer kjende vist lige saa godt som jeg og maaske bedre alle de Ulykker, som Spiritusdriften i det Hele forarsager. Vi kunne jo begynde med Familierne og se, hvilke Ulykker den anretter der, og naar vi derfra følge den i dens videre Følger, vil det ses, at af Separationer og Ugtestabsfilsmisser er mindst en Femtedel foranlediget ved Brændevinsdrif, og at af de Personer, der befolke Fattigaarde og Arbeidshuse, ere mellem Halvdelen og Trediedelen af de vorne Mænd indlagte som Følge af Drifkældighed. Jeg kommer som sagt ikke her ind paa Mærkerne til Drifkældigheden; de kunne maaske i mange Tilfælde ligge hos Samfundet. Endelig kan jeg henvise til, at Indlæggeelse i Sygehuse og Sindsygeanstalter, Ulykkestilfælde, Gadeuordner og Straffe meget hyppig staa i Forbindelse med Drifkældighed. Det vilde jo være let for mig efter de statistiske Meddelelser at paavise, hvorledes Tallene stille sig, hvor mange Tilfælde der maa til-